

«Μέ λογισμὸ καί μ' ὄνειρο»

– καθώς προστάζει ὁ ποιητής – ξεκινήσαμε,
κι ἡ προδιαγραφή τοῦ ἔργου ἦταν ἀπλή:

«Τό σύγχρονο Κεντρικό μας νά εἶναι ἡ τελευταία πράγματι λέξη
τῆς τεχνικῆς τοῦ καιροῦ μας...»

Αυτό τόνισε χαρακτηριστικά ὁ Πρόεδρος καὶ Γενικός Διευθυντής τῆς Τραπεζῆς μας κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος, μιλώντας στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ νέου μας Κεντρικοῦ Κτηρίου, ποὺ ἐγέναν με ἰδιαίτερη λαμπρότητα τὴν Παρασκευὴ 20 Φεβρουαρίου. Καὶ οἱ 1000 προσκεκλημένοι μας, ποὺ τίμησαν με τὴν παρουσία τους τὰ ἐγκαίνια εἶχαν τὴν ευκαιρία, ἀμέσως μετὰ τὸν ἀγιασμό καὶ τὶς προσφωνήσεις, νὰ διαπιστώσουν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές, θλῆποντας ἀπὸ κοντὰ τὸ μοναδικὸ αὐτὸ κτήριο - κόσμημα τῆς σύγχρονης Ἀθῆνας καὶ παράλληλα δείγμα τῆς ευρωστίας καὶ τοῦ δυναμισμοῦ τῆς Τραπεζῆς Πίστεως. Στὴν τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων παραβρέθησαν:

Ὁ πρῶτος Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Μ. Στασινοπούλου, ὁ Υπουργὸς Ἐθνικῆς Οικονομίας κ. Κώστας Σημίτης, ὁ Υπουργὸς Υγείας, Πρόνοιας καὶ Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων κ. Γεώργιος Ἀλέξανδρος Μαγκάκης, ὁ Υπουργὸς Ἐργασίας κ. Κ. Παπαναγιώτου, ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Υπουργείου Ἐθνικῆς Οικονομίας κ. Θ. Καρατζάς, ὁ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς «Νέας Δημοκρατίας» κ. Ε. Ἀθέρωφ - Τσοῖτσας, οἱ βουλευτὲς κύριοι Σ. Μάνος, Τ. Τζανετάκης, Σ. Στρατήγης, ὁ πρῶτος Υπουργὸς κ. Ε. Κοθρῆς, ὁ Ἀντιδήμαρχος κ. Ζ. Χατζηφωτίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Χαλικιάς, ὁ Υποδιοικητὴς κ. Σ. Παπαγεωργίου, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κ. Σ. Παναγόπουλος, οἱ Υποδιοικητὲς κύριοι Κ. Σιέτος, Γ. Κασμάς καὶ Κ. Γεωργουτσάκος, ὁ Διευθύνων Σύμβουλος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς, κ. Σ. Κάπαρης, ὁ Υποδιοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς κ. Φ. Παναγιωτόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς κ. Ν. Σκουλάς, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κ. Π. Κορλίρας, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Ε. Καραλάτης, ὁ Υποδιοικητὴς τῆς Ε.Τ.Β.Α. κ. Ν. Ζωγράφος, ὁ Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς Ἐργασίας κ. Κ. Καψάσκης, ὁ Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς Κρήτης κ. Γ. Κοσκωτάς, ὁ Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς Πειραιῶς κ. Α. Βλάχος, ὁ Πρόεδρος τῆς Τραπεζῆς Ἀττικῆς κ. Κ. Καλυβιανᾶκης, οἱ πρέσβεις τῆς Αυστρίας, Ἰσπανίας καὶ Ἰσραήλ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνικῶν Βιομηχανιῶν κ. Θ. Παπαλεξόπουλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κ. Χ. Θεοδωρίδης, Πρόεδροι Ἐπιμελητηρίων καὶ Ὄργανισμῶν, οἱ Διευθυντὲς καὶ Υποδιευθυντὲς τῶν Διευθύνσεων καὶ οἱ Διευθυντὲς τῶν Καταστημάτων τῆς Τραπεζῆς Πίστεως, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Συλλόγου Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς μας κύριοι Α. Πουλιάρικας καὶ Δ. Φωτόπουλος, συναξιόχιοι τῆς Τραπεζῆς μας, καὶ ἐκ τῶν παλαιότερων, οἱ κύριοι Π. Κουτσογιάννης, Χαρ. Πολυχρονιάδης καὶ Α. Καγκαρακῆς, πολλοὶ πελάτες καὶ φίλοι. Λόγους ἐκφώνησαν ὁ Πρόεδρος κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος, ὁ Υπουργὸς Ἐθνικῆς Οικονομίας κ. Κώστας Σημίτης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Προσωπικοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Ἀλέκος Πουλιάρικας.

Ὁ Πρόεδρος καὶ Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος υποδέχεται τὸν Υπουργὸ Ἐθνικῆς Οικονομίας κ. Κώστα Σημίτη.

Ἡ ομιλία τοῦ Προέδρου

Εδῶ ακριβῶς, ποὺ υψώσαμε σήμερα τὸ κτήριο αὐτό, πρὶν ἀπὸ 65 χρόνια οἱ πατέρες - ὁ Μίμης, ὁ Πάνος, ὁ Σπύρος - φθάνοντας ἀπὸ τὴν Καλαμάτα, στήνουν τὸ πρῶτο γραφεῖο τῆς Τραπεζῆς τους στὴν Ἀθήνα. Τὰ ἄλλα δύο ἀδελφία, ὁ Φώτης καὶ ὁ Σταύρος, πολεμᾶν τότε στο Σαγγάριο. Καὶ τὰ τρία ἀδελφία ἦταν ὅλο κι ὅλο γύρω στα 30 τους, καὶ γιὰ «δεξιὰ» τους «χέρια» πήραν ἀκόμα πιο νέους, τὸν Σπύρο Ματσούκη, τὸν Δημήτριο Ζωγράφο, τὸν Μίμη Δῆμα, τὸν Ευάγγελο Καϊμάκι, τὸν Βασίλη Κοντολέων, τὸν Νίκο Ρεμουάνδο καὶ

τὸν Περικλῆ Κομνηνὸ καθὼς καὶ τοὺς δύο θαλεροῦς ἀκόμα ἀνάμεσά μας - νάτους - Πέτρο Κουτσογιάννη καὶ Χαράλαμπο Πολυχρονιάδη. Νέοι λοιπὸν οἱ θεμελιωτὲς, με νέους, νεώτεροὺς τοὺς ἄμεσους βοηθοὺς τους καὶ στήνουν ἐδῶ πια, στο κέντρο τῆς πρωτεύουσας, τὴν οικογενειακὴ τότε ἀκόμα Τράπεζα Κωστοπούλου, με ὀρμὴ ἀρκετὴ - ὅπως ἐδείξαν τὰ πράγματα - γιὰ νὰ φθάσει στὴ σημερινὴ Τράπεζα Πίστεως τῶν κοντὰ 3.000 υπαλλήλων καὶ ἄλλων τῶσαν μετόχων με τὰ πάνω ἀπὸ 100 καταστήματα σε ὅλη τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξυπηρετοῦν

κάπου μισό εκατομμύριο πελάτες με 270 δις ενεργητικό.

Λίγα χρόνια αργότερα, κι ενώ μαινόταν η οικονομική κρίση του '30, οι Κωστόπουλοι χιτίζανε, στη διπλανή ακριβώς γωνία, αυτό που για την εποχή τους ήταν ό,τι έπρεπε για έδρα μιας Τράπεζας. Έτσι, το '32, είχαν πια τη βάση της περαιτέρω δημιουργίας, που, αν δεν επέρχονταν ο πόλεμος, τις ούδε που θα είχε οδηγήσει την δραστήρια ομάδα των νέων εκείνων δυναμικών ανθρώπων. Ας είναι... Τουλάχιστον ήταν εκεί στήμένο - για να αποτελέσει πρώτο κεφάλαιο μετά τον πόλεμο, αλλά και σύμβολο μαζί για τρεις δεκαετίες που κύλησαν μετά την πρώτη αναγέννηση των τραπεζών στην Ελλάδα του '55.

Και τώρα ήρθε η σειρά μας Διοίκηση, Στελέχη και Προσωπικό όλοι μαζί να θάσουμε τις βάσεις για τον άλλο αιώνα. Γι' αυτό, αφού πριν δέκα χρόνια χιτίσαμε αθόρυβα - έξω, φυσικά - από το κέντρο της πόλης - τις πρόσφορες εγκαταστάσεις του Μηχανογραφικού μας Κέντρου, καταστρώσαμε και θάλαμε μπρος, με επιμονή και υπομονή, τη μακρόχρονη αυτή κατασκευή του νέου μας Κεντρικού. (κι ήταν πολλά και πολύπλοκα θέματα να αντιμετωπισθούν, να επιλυθούν να πραγματοποιούν μεθοδικά και συντονισμένα: αγορά και ανταλλαγές οικοπέδων, μελετημένη σχεδίαση, αυστηρή επιλογή εκτελεστών). Και το έργο έγινε όλο με αυτοχρηματοδότηση τυπικά δηλαδή «με θυσία κερδών». Αλλά τυπικά μόνο. Γιατί, τώρα που το κτήριο χιτίστηκε, και το βλέπουμε και το χαϊρούμαστε κατά το ήμισυ αποσθεσμένο (μιά που δεν χρεώθηκαν στο κόστος οι τόκοι της περιόδου κατασκευής) ε, τώρα μπορούμε να πούμε, να κι οι αυξήσεις λοιπόν των μερισμάτων εκείνων που «δεν εδόθηκαν» σε κάποια περασμένα χρόνια. «Με λογισμό και μ' όνειρο» - καθώς προστάζει ο ποιητής - ξεκινήσαμε, κι η προδιαγραφή του έργου ήταν απλή: «το σύγχρονο Κεντρικό μας νάνοι η τελευταία πράγματι λέξη της τεχνικής του καιρού μας».

Οργανώσαμε μια εξαιρετικής ποιότητας ομάδα τεχνικών, που δούλεψαν όλοι λαμπρά και με εξαιρετο συντονισμό - που χωρίς αυτόν άλλωστε δε θάχαμε τελειώσει τόσο σύντομα και με τόση καθαυτο οικονομία. Εργάστηκαν πάνω από 1.000 άνθρωποι. Αρχιτέκτονες, μηχανικοί, τεχνικοί όλων των ειδικοτήτων, μάστοροι, τεχνίτες, εργάτες, δώσαν όλοι και συνεχώς για κάποιο 2.000 μέρες τον καλύτερο, τον πιο δυναμικό εαυτό τους, με το πιο προσωπικό του μεράκι ο καθένας.

Τώρα, το κτήριο αυτό της Τραπεζής Πίστewς, στέκει εδώ τελειωμένο - και το χρυσάμε στη βαθύτερη ενότητά που μας έδωσε όλους στο κοινό του έργο. Για την υπευθυνότητα, την προσήλωση, τη συνέπεια όλων τους, η Τράπεζα Πίστewς τους ευχαριστεί, και από τον τύπο θα τους ευχαριστήσει επίσης, ονομαστικά.

Θέλω όμως από τώρα, ξεχωριστά, να πω το πιο θερμό «ευχαριστώ» εκ μέρους όλου του κόσμου της Τραπεζής Πίστewς, στους επικεφαλής: τους αρχιτέκτονες Νίκο Βαλοσαμάκι και Κώστα Μανουηλίδη, τους πολιτικούς μηχανικούς Βίκτωρα Αμπακούμικη, Ηλία Καβουλάκο, Νίκο Κούρο, Θεόφιλο Θεοφιλίδη, Γιάννη Στίθη, Λουκά Κυριακόπουλο, Γιώργο Παμπούκη, Σάκη Καλλιτσάντη, Αλέξανδρο Αλβέρτη, Θεόδωρο Δημόπουλο και το μηχανολόγο ηλεκτρολόγο Αθανάσιο Κόγια και από τα στελέχη μας: τον Διευθυντή Διοικητικών Υπηρεσιών Μανώλη Ζωγραφάκη, τον Κωνσταντίνο Γαϊτόνο και τον Βασίλη Μητρόπουλο. Δούλεψαν όλοι σκληρά και με φαντασία. Κι όπου οι γνώσεις μας δεν επαρκούσαν, στέλναμε μια μικρή ομάδα να δει τι λύσεις έχουν δοθεί από τις μεγάλες Τράπεζες στην Ευρώπη, και προσαρμόζοντας τες στις δικές μας συνθήκες προχωρούσαμε. Έτσι φθάσαμε στο σημείο να μην έχουμε να ζηλέψουμε τίποτε - για τα μέτρα μας τουλάχιστον - από ξένους.

Οι Τράπεζες βλέπετε, και δη τα Κεντρικά τους γραφεία, είναι κατά κάποιο τρόπο «εργοστάσια» τριτογενούς παραγωγής. Σ' αυτά οργανώνεται η συλλογή της πρώτης ύλης, των καταθέσεων, κι η ανακατανόμη τους στην οικονομία δια των χορηγήσεων. Απ' αυτά υποστηρίζονται οι υπηρεσίες των ενέγγων πιστώσεων χωρίς τις οποίες δεν είναι δυνατή η διακίνηση του εξωτερικού εμπορίου. Σ' αυτά διαμορφώνονται οι αγορές του συναλλάγματος, ενώ με τα κέντρα μηχανογραφείσως εξασφαλίζεται η σύνδεση των Καταστημάτων και η διεκπεραίωση των καθημερινών εργασιών των, με τρόπο αθόρυβο και σήμερα πια εξαιρετικά αποδοτικό. Κάθε επένδυση ο' αυτά είναι ένα θήμα προς την παραγωγικότητα.

Θα σας δοθεί η ευκαιρία να περιδιαβείτε τους χώρους εργασίας του κτηρίου ώστε να δείτε πόση προσοχή έχει δοθεί στην εκτέλεση του έργου για την εξασφάλιση των καλύτερων συνθηκών εργασίας - μιά και (μην το ξεχνάμε) τη μισή ζωή τους ζουν μέσα εδώ οι άνθρωποι μας.

Τα χιλιόμετρα καλωδιώσεων, και των κάθε λογής αγωγών, δεν φαίνονται βέβαια κάτω από τα κινητά πατώματα και πάνω από την ψευδοροφή, δεν μπορεί όμως κανείς να πει πως δεν ικανοποιεί απόλυτα το

λαμπρό αυτό αποτέλεσμα τόσης υποδομής. Ο ξεκούρατος φωτισμός, η ηχομόνωση από κάθε εξωτερικό θόρυβο, κι απόσβεση του εσωτερικού, τα (επαρκή) τετραγωνικά μέτρα ανά εργαζόμενο και η εξασφάλιση άνετων φυσικών, μηχανικών και ηλεκτρονικών επικουριών, η ειδικότατη φροντίδα για τους χώρους υγιεινής, το ιατρείο, το κυλικείο - με μια λέξη όλ' αυτά που κάνουν το καθαυτό «εργοστάσιο» τούτο να δουλεύει όχι μόνο αποδοτικά αλλά κι όσο γίνεται ανθρωπινότερα. Παράλληλα δεν πάψαμε να αναδιοργανώνουμε τη λειτουργία της Τραπεζής, να την αναπροσαρμόζουμε διαρκώς στις ανάγκες της ελληνικής οικονομικής αγοράς, να την εκσυγχρονίζουμε διοικητικά όσο και από πλευράς μέσων και μεθόδων. Έτσι μπορούμε τώρα να πούμε πως θάζουμε μπρος μια νέα εποχή για την Τράπεζα - που με ανεβασμένη ήδη την παραγωγικότητα και την αποδοτικότητα της, μας πείθει πως οι κόποι μας δεν πήγαν χαμένοι.

Η νέα αυτή δυναμική της Τραπεζής μας δίνει πια τη δυνατότητα να κάνουμε το επόμενο θήμα: την αύξηση του κεφαλαίου μας, αποσκοπώντας μ' αυτήν όχι μόνο στην ισχυροποίηση της Τραπεζής, αλλά και στη μεγαλύτερη διασπορά των μετόχων της. Θέλουμε στον κόσμο μας διπλάσιους, άλλους διόμισι - τρεις χιλιάδες μετόχους. Έτσι θα μπορούσαμε να ανταποκριθούμε στην πρόκληση, που από τα ίδια τα οικονομικά πράγματα τίθεται, κι αναφάνηκε μάλιστα προχθές και σαν πρόγραμμα αναμορφώσεως του τραπεζικού συστήματος. Είναι γνωστή η επίμονα προοδευτική θέση της Τραπεζής μας πάνω ο' αυτό το θέμα, που πολλές φορές έχει άμεσα εκφραστεί. Κι είναι πράγματι ευτύχημα που η επιτροπή των υποδιοικητών, όπως επικράτησε να λέγεται, τέλειωσε υπό την προεδρία του γενικού γραμματέα κ. Καρατζά το έργο της και ανακοίνωσε τα πορίσματα, ενώ τα πρώτα θήματα για τον εκσυγχρονισμό έχουν κιόλας γίνει από την Τράπεζα της Ελλάδος - (ο κύριος υπουργός κάτι παραπάνω θάχει να πει εν προκειμένω).

Στην αρχή να, θα υπάρξει πρόβλημα προσαρμογής. Όταν όμως μπει το νερό στ' αυλάκι και εναρμώσει το σύστημα και λειτουργήσει σύμφωνα με τα διεθνή κροτούντα, όμα σταματήσουν οι Τράπεζες να δουλεύουν υπό διοικητικά καθοριζόμενες συνθήκες και αρχίσει να λειτουργεί η αγορά, τότε ασφαλώς πια περνάμε σε άλλη εποχή της ελληνικής οικονομίας.

Τον Οκτώβριο πέρου, λίγο μετά το σεισμό, στην γενέτειρα του ιδρυτού μας, είχαμε δηλώσει πως η Τράπεζα θα μελετήσει τις ανάγκες και θ' αναγγείλει εν καιρώ το έργο που θ' αναλάβει. Σήμερα μπορώ ν' αναγγείλω πως προχωρούμε στη δημιουργία ενός Ιδρύματος που θα φέρει τ' όνομα της μητέρας των πέντε αδελφών, της Ευσταθίας Ι. Κωστοπούλου.

Για το Ίδρυμα αυτό η οικογένειά προσφέρει ένα οικοπέδο 800 τ.μ. στην οδό Φιλελλήνων, στο κέντρο της

πόλεως, όπου η Τράπεζα θ' αναλάβει την κατασκευή ενός πλήρους προτύπου παιδικού σταθμού. Ο Αρχιτέκτων Αλέξανδρος Σαμαράς ανέλαβε δωρεάν τα σχέδια ενώ έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον για προσφορές κι από άλλους Μεσσηνίους. Το Ίδρυμα Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου θα συνεισφέρει στον εξοπλισμό κι ελπίζουμε να προσελκύσουμε κι άλλους, ώστε όλοι μαζί να προσφέρουμε ό,τι καλύτερο για την πόλη που γέννησε την Τράπεζά μας.

Η ομιλία του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Κώστα Σημίτη

Είναι ο' όλους σας γνωστή η σημασία που αποδίδει η κυβέρνηση στην εκλογίκευση και στον εκσυγχρονισμό του τραπεζικού συστήματος της χώρας. Το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, όπως είναι σήμερα, παρουσιάζει διαρθρωτικές αδυναμίες και διέπεται από ένα πολύπλοκο πλέγμα διοικητικών κανόνων, ρυθμίσεων και θεσμών.

Έτσι περιορίζεται η δημιουργία ανταγωνιστικών συνθηκών, μειώνεται η ευελιξία των τραπεζών, ενώ η Κεντρική Τράπεζα δυσχεραίνεται στην εκτέλεση του έργου της και στην εφαρμογή της νομισματικής πολιτικής. Ο σημερινός τρόπος λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος έχει αναποφρακτα και συνέπειες στην ανάπτυξη ολόκληρης της οικονομίας.

Ο εκσυγχρονισμός του τραπεζικού συστήματος είναι όμως απαραίτητος και για έναν ακόμη λόγο: η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της ΕΟΚ μέχρι το 1992 θα έχει άμεση επίπτωση και στον τομέα των τραπεζών οδηγώντας σε δέυνση των ανταγωνιστικών συνθηκών, κυρίως σε μικρές χώρες όπως η Ελλάδα. Το τραπεζικό μας σύστημα πρέπει να ανταποκριθεί με θάρρος και γενναιότητα στην πρόκληση των καιρών.

Είναι λοιπόν φανερό, ότι για να ανταπεξέλθει η Ελλάδα στον ανταγωνισμό που θα επιταθεί στην ΕΟΚ από το 1992, αλλά και για να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες που διεθνώς διαμορφώνονται, θα πρέπει να μην καθυστερήσει στην πραγματοποίηση των απαραίτητων αλλαγών στο τραπεζικό σύστημα.

Είναι γνωστή η κριτική που έχει ασκηθεί από πλευράς της κυβέρνησης στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Η κριτική αυτή προκαλεί σε πολλούς το ερώτημα, γιατί μοιάζει η κυβέρνηση παρ' όλα αυτά να μη παίρνει τα απαραίτητα μέτρα για να βελτιώσει τη λειτουργία του. Θα ήθελα πρώτα απ' όλα να παρατηρήσω, ότι οι αλλαγές απαιτούν οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, οι οποίες δεν αποκαθίστανται με κυβερνητικές εντολές και αποφάσεις. Όταν υπάρχει ζήτηση, την οποία η προσφορά χρήματος δεν μπορεί να καλύψει οι τράπεζες θα τείνουν πάντα να χρηματοδοτήσουν τις επιχειρήσεις που παρέχουν ικανοποιητικές εμπράγματες ασφάλειες και δεν θα εξετάζουν τα επιχειρηματικά σχέδια. Όταν υπάρχει υψηλή ζήτηση αλλά περίπου οι ίδιοι όροι για τις χορηγήσεις δεν υπάρχει ανταγωνισμός άρα και προσοχή στο πελάτη, ουσιαστική και γρήγορη εξυπηρέτησή του. Όταν στο διευθυντικό προσωπικό

Αριστερά: Ο κ. Γιάννης Σ. Κωστόπουλος υποδέχεται τον Διοικητή της Εθνικής Τραπεζής κ. Στέλιο Παναγόπουλο.

Δεξιά: Πάνω από 1000 προσκεκλημένοι τίμησαν με την παρουσία τους τα εγκαίνια του νέου Κεντρικού μας Κτηρίου. Στην πρώτη σειρά διακρίνονται ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ.κ. Χρυσόστομος, ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Μ. Στασινοπούλου, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας κ. Κ. Σημίτης, ο Υπουργός Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Γ. Α. Μαγκάκης και ο Υπουργός Εργασίας κ. Κ. Παπαναγιώτου.

κυριαρχούσε για δεκαετίες η νοοτροπία του χρηματομεσίτη η αναπτυξιακή διάσταση παρ' όλες τις κυβερνητικές προτροπές ελάχιστη ανταπόκριση μπορεί να θρει. Η αλλαγή είναι μια κοινωνική διεργασία και όχι προϊόν εντολών και μόνο.

Η κυβέρνηση για να προωθήσει τις μεταβολές συγκρότησε ειδική επιτροπή για να μελετήσει την αναμόρφωση και τον εκσυγχρονισμό του τραπεζικού συστήματος. Όπως γνωρίζετε, το έργο της επιτροπής ολοκληρώθηκε. Η έκθεσή της παραδόθηκε ήδη στην κυβέρνηση κι τίθεται σε συζήτηση, στην οποία καλούνται να λάβουν μέρος όλοι οι αρμόδιοι φορείς, ούτως ώστε, αφού ακουστούν οι απόψεις τους, να αποφασίσει η κυβέρνηση τη στρατηγική και τα μέτρα που θα επιτρέψουν επιτέλους την ανανέωση του τραπεζικού μας συστήματος. Οι αλλαγές που θα αποφασιστούν θα συμβαδίζουν με το πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας και θα είναι βαθμιαίες, ακριβώς για να είναι και σταθερές. Το ότι θα είναι βαθμιαίες όμως δεν σημαίνει πως δεν θα είναι και ταχείες. Η κυβέρνηση θα προχωρήσει αμέσως κιόλας στην εφαρμογή των μέτρων που θα υιοθετήσει και θα έχουν κατά το χρονοδιάγραμμα που θα καθορισθεί άμεση προτεραιότητα.

Θα ήθελα όμως εδώ να τονίσω πως, παράλληλα, θα πρέπει και οι τράπεζες οι ίδιες να κάνουν την κατάλληλη προετοιμασία, καταβάλλοντας έντονες προσπάθειες προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού τους. Αποτελεί αδήριτη ανάγκη οι τράπεζες μας να μπορούσαν να ανταποκριθούν στις επιταγές των καιρών. Ξεκινώντας για παράδειγμα από την απλή προώθηση της μηχανογράφησης, οι τράπεζες επιβάλλεται να προχωρήσουν στον εκσυγχρονισμό των διαχειριστικών λειτουργιών τους σε συνδυασμό με την καθιέρωση σύγχρονων μεθόδων οικονομικής και λογιστικής πληροφόρησης. Παράλληλα η Πολιτεία θα μεριμνήσει για την αναθεώρηση του όλου πλαισίου λειτουργίας των τραπεζών, που θα καταστήσουν εφικτές τις απαιτούμενες αλλαγές.

Πρέπει να επισημάνω ότι, παρ' τις καθυστερήσεις που έχουν παρουσιαστεί, οι Ελληνικές Τράπεζες έχουν επιδείξει δυναμισμό και σε πολλές περιπτώσεις έχουν αποδείξει ότι μπορούν να βρεθούν στην πρωτοπορία και να οδηγήσουν στο δρόμο του εκσυγχρονισμού ολόκληρη την οικονομία. Σημαντικό ή μάλλον αποφασιστικό ρόλο στις προσπάθειες αυτές θα παίξουν οι εργαζόμενοι στις τράπεζες. Οι εργαζόμενοι μπορούν να συμβάλουν με τις ιδέες, με τις εμπειρίες τους, με καλύτερη οργάνωση της δουλειάς σε σύζηση της παραγωγικότητας και βελτίωση του όλου συστήματος.

Επίσης, θα ήθελα να σημειώσω εδώ, πως, στα πλαίσια της επιδιωκόμενης αποκέντρωσης, θα πρέπει να δοθεί έμφαση στην περιφέρεια, ούτως ώστε ο εκσυγχρονισμός να επεκταθεί σ' όλο το δίκτυο των τραπεζών ανά την Ελλάδα. Αυτό θα βοηθήσει αισθητά στην άμβλυση των διαφορών που παρουσιάζεται στο γενικότερο επίπεδο ανάπτυξης μεταξύ των μεγάλων πόλεων και της επαρχίας.

Καταλήγοντας, θα ήθελα να τονίσω ξανά πως δεν είναι δυνατόν στο τέλος του 20ου αιώνα, με την ραγδαία τεχνολογική ανάπτυξη και τις ραγδαίες οικονομικές εξελίξεις που παρατηρούνται διεθνώς, το τραπεζικό μας σύστημα να μένει πίσω.

Αποτελεί επιτακτική λοιπόν ανάγκη να εκσυγχρονισθούν τόσο οι ίδιες οι τράπεζες όσο και το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την λειτουργία τους, για να μπορέσει το τραπεζικό μας σύστημα να συμβάλει θετικά στον παραπέρα εκσυγχρονισμό της οικονομίας της χώρας.

Χαίρομαι διαπιστώνοντας ότι η Τράπεζα Πίστωσης, που σήμερα εγκαινιάζουμε τα νέα κεντρικά της γραφεία έχει ήδη αναλάβει πρωτοβουλίες για το δικό της εσωτερικό εκσυγχρονισμό και, όπως διαβεβαίωσε ο Πρόεδρος της κ. Γιάννης Κωστόπουλος, θα ακολουθήσει την πολιτική αυτή με συνέπεια μέχρι τέλος.

Η ομιλία του Προέδρου του Συλλόγου Προσωπικού της Τραπεζής Πίστωσης κ. Αλέκου Πουλαρίκα

Από μέρους του Συλλόγου Προσωπικού Τραπεζής Πίστωσης, θέλω να εκφράσω τις ευχές μου για κάθε ευοίωνη προοπτική στην πορεία της Τραπεζής Πίστωσης, που συνδέεται άμεσα με τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν κάθε φορά, αλλά παράλληλα συνδέεται άμεσα και καθοριστικά και από τη θέση και τη στάση των εργαζομένων.

Το νέο κτήριο του Κεντρικού της Τραπεζής Πίστωσης, ακτινοβολεί την ευρωστία και το δυναμισμό της Τραπεζής και είναι αποτέλεσμα των αναπτυξιακών δραστηριοτήτων της Διοίκησης που αντλεί αυτές τις δυνατότητες από την ουσιαστική συμβολή των εργαζομένων και το κλίμα αξιοπιστίας που επιδιώκεται να καλλιεργηθεί.

Θεωρώ ότι η αξιοπιστία σε κάθε σχέση, ανθρώπινη, εργασιακή, πολιτική, συνδικαλιστική ή άλλη, αποτελεί την έννοια που καθορίζει θετικά ή αρνητικά τις σχέσεις των ανθρώπων, των κοινωνικών ομάδων, της πολιτικής ή άλλης εξουσίας και δημιουργεί τις προϋποθέσεις, όταν υπάρχει, θετικών και κοινά αποδεκτών πρωτοβουλιών και δραστηριοτήτων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Τράπεζα Πίστωσης στην υπερκατονητή πορεία της, είχε σημαντικές περιόδους έντονης αναπτυξιακής δραστηριότητας αλλά και περιόδους κάμψης, που οφείλονται κύρια στο βαθμό αξιοπιστίας των σχέσεων όλων των παραγόντων που συνθέτουν την παραγωγική διαδικασία της Τραπεζας, των πελατών, της νέας τεχνολογίας και κύρια της Διοίκησης και των εργαζομένων.

Τα τελευταία χρόνια η άνοδος της Τραπεζής Πίστωσης, αποτελεί κάτι το εκπληκτικό σε σχέση με την οικονομική συγκυρία που επικρατεί στη χώρα μας, γεγονός που επιβεβαιώνει τα παραπάνω συμπεράσματα.

Θέλω να επισημάνω ιδιαίτερα και σε κάθε κατεύθυνση ότι οι εργαζόμενοι στην Τράπεζα Πίστωσης έχουν επιβεβαιώσει και υπερβεί κατά πολύ το ρόλο τους στην παραγωγική διαδικασία παροχής υπηρεσιών της Τραπε-

ζης, τόσο στο συναλλασσόμενο κοινό όσο και σε κάθε άλλη αναπτυξιακή δραστηριότητα, στην οποία συμμετέχει και συμβάλλει η Τράπεζα.

Είναι ανάγκη στο σημείο αυτό να τονίσω, ότι ο ρόλος των εργαζομένων που αποτελούν τον κινητήριο μοχλό σε κάθε παραγωγική διαδικασία, πρέπει να αναγνωρίζεται πάντα έμπρακτα και με ακρίβεια, σε ότι αφορά τις αποδοχές τους, οι οποίες δεν πρέπει να υπολείπονται της προσφοράς τους.

Η επισήμανση αυτή που δεν αφορά μόνο τους εργαζόμενους στην Τράπεζα Πίστωσης, γίνεται όχι για να βεβαιωθούν οι οικονομικές και άλλες διαφορές μεταξύ αποδοχών και προσφοράς των εργαζομένων που υπάρχουν σήμερα και είναι σημαντικές, αλλά για να τονισθεί ιδιαίτερα η ανάγκη καλλιέργειας κλίματος αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης στους εργαζόμενους, χωρίς κρυφά χαρτιά, που είναι αναγκαία και αποτελεί βασικό παράγοντα για την οικονομική ανάπτυξη.

Στην Τράπεζα Πίστωσης, στο θέμα αυτό, έχουν γίνει

**Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΙΣΤΕΩΣ
συγχαίρει και ευχαριστεί
θερμά όλους τους
Υπαλλήλους και
συνεργάτες που
συνετέλεσαν στην άψογη
οργάνωση και επιτυχία των
εγκαινίων του νέου μας
Κεντρικού Κτηρίου.**

σημαντικά βήματα προόδου τα τελευταία χρόνια συγκριτικά με το παρελθόν, που αποτυπώνονται σε ότι συμβολίζει αυτό που θαυμάζουμε σήμερα: Το νέο κτήριο της Τραπεζής Πίστωσης.

Πιστεύω όμως ότι ο στόχος από την πλευρά των εργαζομένων και η ικανοποίηση της προσφοράς τους, βρίσκεται ακόμα σε αρκετή απόσταση, πράγμα που σημαίνει ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια για την ανάπτυξη του διαλόγου και τη βελτίωση της αξιοπιστίας και της εμπιστοσύνης και των δύο μερών.

Είμαι βέβαιος ότι, υπάρχουν και οι δυνατότητες και οι τρόποι, ο διάλογος αυτός και η ανταλλαγή απόψεων για όλα τα ζητήματα που αφορούν την Τράπεζα και τους εργαζόμενους, να αποδώσει πιο θετικά και να διευρύνει ακόμα περισσότερο την ακτινοβολία και το δυναμισμό της Τραπεζής Πίστωσης. Είμαστε βέβαιοι ότι μπορούμε να υλοποιήσουμε κοινούς και επιμέρους ειδικούς στόχους και οι εργαζόμενοι στην κατεύθυνση αυτή, έχουν δώσει έμπρακτες αποδείξεις της δικής τους προσπάθειας.

Σήμερα, που οι οικονομικές συνθήκες δεν επιτρέπουν ιδιαίτερη αισιοδοξία για το μέλλον, χρειάζεται η προσπάθεια όλων να στρέφεται σε αναπτυξιακές δραστηριότητες που συμβάλλουν θετικά στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου, όχι όμως μέσα από αποτυχημένες μεθόδους και διαδικασίες που δοκιμάστηκαν στο παρελθόν. Σήμερα, χρειάζεται υπευθυνότητα στις αποφάσεις και τόλμη, έτσι ώστε ο τρόπος λειτουργίας του πιστωτικού συστήματος, να μην αποτελεί μόνο προνόμιο κέρδους για ορισμένους σε βάρος της οικονομικής ανάπτυξης. Οι εργαζόμενοι στην κατεύθυνση αυτή, έχουν τις δικές τους προτάσεις και μπορούν να αποτελέσουν την ασφαλιστική δικλείδα ελέγχου, για την περιφρούρηση της λειτουργίας του πιστωτικού συστήματος σε όφελος ολόκληρου του ελληνικού λαού και του τόπου.

Η Τράπεζα Πίστωσης, η πρώτη μεταξύ των ιδιωτικών ελληνικών τραπεζών, μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά και σ' αυτή την κατεύθυνση. Υπάρχει η δυνατότητα, με υπευθυνότητα και σύνεση να διευρύνει το ρόλο και τη δράση της, σε τομείς που αποτελούν εθνικά ενδιαφέροντα για όλους μας.

Με τη βεβαιότητα ότι όλοι μας, Διοίκηση και εργαζόμενοι, έχουμε στα χέρια μας το μέλλον και την πορεία της Τραπεζής Πίστωσης, θέλω να ευχηθώ τελειώνοντας, συνέχιση της ίδιας ανοδικής πορείας, για νέους υψηλότερους στόχους.